

Vijversburg VI

Landgoed Vijversburg vormt al meer dan een eeuw een belangrijke toeristische attractie. Voor generaties Friezen is het park een favoriet zondagmiddaguitje. Pasgetrouwden laten sinds lang hun geluk vereeuwigen tegen de romantische decors die er te vinden zijn. Grootouders betreden met hun kleinkinderen het pikkedonker van de grot en ervaren weer op slag de spanning die henzelf vroeger deed aarzelen tussen verder lopen of toch maar teruggaan. En het ontzag voor de schoonheid van de zelfbewuste pauwen met hun verreikende ijle roep, is ook van alle tijden. Vijversburg neemt in het collectieve geheugen van de Friezen zonder twijfel een warme plaats in.

En terecht. Niet alleen is het een liefdevol onderhouden landgoed, ook zijn er de monumentale attracties zoals de theekoepel, de grot, de kluizenaarshut, de volière, de oranjerie en de blauwe koepel. Goed bewaarde schatten die ons rechtstreeks verbinden met hoe het vroeger was en geheugensteunen vormen voor de toekomst.

Toch is Vijversburg geen erfgoed waar alleen maar geconserveerd wordt. Integendeel, er zijn ambitieuze uitbreidingsplannen en er worden steeds nieuwe juweeltjes aan het park toegevoegd. Zoals niet lang geleden de imposante en toch transparante toegangspoort en de holbolle brug die bezoekers vanaf de parkeerplaats uitnodigend het park inlokt.

Zoals veel parken is ook Vijversburg een plek voor overpeinzing en melancholie. Het maakt ons bewust van tijd, van de mensen die hier voor ons kwamen maar ook van het verstrijken van ons eigen leven.

Vlakbij de oranjerie staat een zonnewijzer van omstreeks 1750 met de tekst *Breve et irrevocabile tempus*: kort is de tijd, en onherroepelijk. Het park bevestigt deze waarschuwing nog maar eens. Ook al bloeien de bloemen en struiken uitbundig, altijd dragen ze het verval reeds in zich. En hoe nietig en eindig kunnen we ons niet voelen naast een eeuwenoude eik?

Maar waarom de spreuk ook niet als een aanmoediging op te vatten? Als het vergankelijke onontkoombaar is, laten we het leven dan uitbundig vieren, en eruit halen wat er in zit! Het leven als een heerlijke flits van samengebalde energie.

En mocht dit af en toe niet lukken dan biedt het park altijd nog de troost van de schoonheid en van de terugkeer van bloemen en bladeren, ieder jaar opnieuw. En de bemoedigende gedachte dat dit alles voor toekomstige generaties bewaard blijft.

Vijversburg VI wil een eerbetoon zijn aan het landgoed en de betekenis die het voor veel mensen heeft. Het motto op de zonnewijzer - *Kort is de tijd, en onherroepelijk* - was leidraad bij het samenstellen van de tentoonstelling. Het mysterie van de ongrijpbare tijd is een thema waarmee kunstenaars al zo lang werken als de beeldende kunst bestaat. Het is evenzeer aanwezig in een standbeeld voor een Romeinse keizer als in het verhaal van de lijdensweg van Christus. Werd vanitas (vergankelijkheid) in een 17de eeuws schilderij gesymboliseerd door een zandloper en een schedel, in de afgelopen decennia zagen we het veelvuldig opgeroepen in films, video's en performances met als onderwerp het kwetsbare lichaam.

De kunstenaars hebben zich bij het maken van hun werken laten inspireren door het motto en het park. Het merendeel van de kunst is nieuw en speciaal voor de plek gemaakt. Daar hebben we enkele bestaande werken aan toegevoegd. Alle kunstwerken intensiveren op hun eigen manier het besef van tijd. Ze maken ons bewust van het hier en nu of juist van het daar en toen. Ook varieert hun benadering; soms tarten ze de vergankelijkheid met hilarische ironie, en in een enkel geval met bloedige ernst.

Ankie Boomstra, curator